

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobce: **JUDr. P. H.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

CETIN a. s., IČO: 04084063
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2022, č. j. 151745/2021/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Městský úřad Rakovník (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 12. 10. 2021, č. j. MURA/39867/2021 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), ve výroku I schválil

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

umístění a realizaci stavby „*Prodloužení vodovodního řadu*“ na pozemcích p. č. XA a XB v k. ú. X a obci X (dále jen „sporná stavba“, všechny zde uváděné pozemky jsou v témže katastrálním území) podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „stavební zákon“) a podle § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, ve znění vyhlášky č. 66/2018 Sb. (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“) a podle § 15 odst. 1 a 6 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 544/2020 Sb. (dále jen „vodní zákon“) a ve výroku II stanovil povinnosti a podmínky pro umístění a provedení sporné stavby. Žadatelem o vydání povolení je Společenství vlastníků R. XA, XB, XC, IČO: X, sídlem X (dále jen „stavebník“).

2. Dne 16. 2. 2022 žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) změnil prvostupňové rozhodnutí ve výrokové části II a ve zbývajících částech jej potvrdil.
3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, neboť má za to, že je nepřezkoumatelné a nezákonné.

Obsah žaloby

4. Nejprve žalobce uvedl, že je vlastníkem pozemků st. p. č. XA a XB (součástí je stavba rodinného domu č. p. XC). Stavba T odbočky vodovodu na pozemku st. p. č. XA byla povolena rozhodnutím Okresního úřadu v Rakovníku ze dne 25. 9. 1991, č. j. vod. 235-757/91-80 (dále jen „rozhodnutí o povolení stavby z roku 1991“), a její užívání povoleno kolaudačním rozhodnutím Okresního úřadu v Rakovníku ze dne 18. 8. 1992, č. j. vod. 235-149/92-42 (dále jen „kolaudační rozhodnutí z roku 1992“). Účelem užívání bylo zásobování rodinných domů v části ul. O. pitnou vodou z vodního zdroje bytových domů č. p. XD, XE a XF. Matka žalobce K. H., předchozí vlastnice pozemku st. p. č. XA, dne 26. 6. 1991 souhlasila s vybudováním kanalizace a vodovodu na jejím pozemku za podmínky, že po vybudování veřejného vodovodu bude vodovod na jejím pozemku zrušen. Poté byl vybudován veřejný vodovod. T odbočka vodovodu na pozemku žalobce byla uzavřena a od roku 2003 není v provozu.
5. Žalobce vymezil šest důvodů nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
6. Za prvé žalobce namítl, že se správní orgány nevyjádřily k jeho námitkám proti protokolu z místního šetření konaného dne 20. 7. 2021. V protokolu z místního šetření chybí vyjádření starostky obce X, stavebníka i vyjádření žalobce (zejména ke kolizi vodovodu se stavbami na pozemku st. p. č. XA a návrhu důkazu připojením spisu Městského úřadu Nové Strašecí sp. zn. 3074/332/03/Či). Žalovaný v napadeném rozhodnutí sice připustil procesní vadu spočívající v absenci podpisů účastníků na protokolu z místního šetření. Nezabýval se však námitkami proti obsahu protokolu, které označil za opožděné kvůli koncentraci řízení. Žalobce přitom v průběhu řízení v dobré víře vyčkával, až jej stavební úřad vyzve k podpisu protokolu. Žalobce v souladu s § 82 odst. 4 větou druhou zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 403/2020 Sb. (dále jen „správní řád“) namítl tuto vadu spolu s odvoláním. Ani stavební úřad nereagoval na námitky proti protokolu.
7. Za druhé namítl, že se žalovaný nevyjádřil, resp. na str. 15 napadeného rozhodnutí se vyjádřil velmi zkratkovitě a obecně, k odvolací námitce, že stavební úřad v odůvodnění

prvostupňového rozhodnutí odkázal na některé dokumenty (a poskytl je rovněž žalobci), avšak neuvedl je jako podklady rozhodnutí a ani je nezaložil do správního spisu.

8. Za třetí se žalovaný nevyjádřil k některým navrženým důkazům, a to k návrhu na připojení spisu bývalého Okresního úřadu Rakovník vedeného pod sp. zn. 235-149/92 obsahujícího i projektovou dokumentaci, ze které stavební úřad vycházel a dílčí části i citoval v prvostupňovém rozhodnutí. Do správního spisu připojil pouze rozhodnutí o povolení stavby z roku 1991 a kolaudační rozhodnutí z roku 1992. S dalším návrhem na připojení spisu Městského úřadu Nové Strašecí vedeným pod sp. zn. 3074/332/03/Či se žalovaný vypořádal stručně pouze tak, že není potřebný. Stavební úřad přitom tento důkaz vyžadoval při místním šetření. Spis prokazuje, že na pozemku žalobce jsou podzemní stavby, které mohou kolidovat s případnou výměnou či opravou vodovodu po skončení životnosti stávajícího potrubí.
9. Za čtvrté žalobce namítl, že se žalovaný nevypořádal s *materiálními důvody uplatněných námitek*. Žalobce citoval některé části odvolání týkající se materiálních důvodů a veřejného zájmu, neboť v budoucnu by mohl být ohrožen provoz vodovodu; T odbočka vodovodu na pozemku st. p. č. XA měla být zahrnuta do posouzení možností a způsobu napojení ve smyslu § 94o odst. 1 písm. b) stavebního zákona; stavební úřad v rozporu s § 94o odst. 3 stavebního zákona neposoudil budoucí užívání celku, tedy včetně napojované dlouhodobě neužívané T odbočky; stavební úřad nešetřil práva žalobce a předchozí vlastníce pozemku st. p. č. XB nabytá v dobré víře v rozporu se základními zásadami dle § 2 odst. 3 a 4 správního řádu.
10. Za páté namítl, že se žalovaný nevyjádřil ke všem námitkám týkajícím se ochranného pásma vodovodu na pozemku st. p. č. XA. Žalobce v odvolání uvedl, že pokud kanalizace a vodovod v roce 1992 byly umístěny v bezprostřední blízkosti rodinného domu, který byl vybudován o mnoho desítek let dříve, bez ohledu na ochranné pásmo vodovodu, nemůže se správní orgán ochranného pásma nyní dovolávat. Žalovaný se nevyjádřil ani k tomu, že „*eliminace důsledků ochranného pásma vodovodu na pozemku p. č. XA je dána především dohodou vlastníka vodovodu obce X s předchozí vlastníci tohoto pozemku, že v budoucnu nebude pozemek p. č. XA ani stavby na něm umístěné dotčeny jakoukoliv údržbou a opravami vodovodu.*“ Žalovaný uvedl pouze obecný výklad k ochrannému pásmu vodovodu a vyjádřil se pouze k jedné dílčí námitce týkající se nahrazení souhlasu vlastníka vodovodu podle § 23 odst. 5 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění zákona č. 544/2020 Sb. (dále jen „zákon o vodovodech a kanalizacích“).
11. Za šesté žalobce namítl, že se žalovaný nevyjádřil k námitce, že stavební úřad neprovedl ústní jednání. K neprovedení opakovaného místního šetření žalovaný pouze stručně uvedl, že nebylo třeba. Žalobce přitom v odvolání namítl, že stavební úřad k účasti na místním šetření nesprávně obeslal Středočeské vodárny, a.s., které jsou sice provozovatelem vodovodu, ale k existenci sítí se nevyjadřují. Vodárny Kladno-Mělník, a.s. (dále jen „VKM“), správce vodovodní sítě, se tak o místním šetření nedozvěděly. To vyplývá z vyjádření VKM ze dne 23. 7. 2021. Účast správce vodovodní sítě přitom byla dle žalobce klíčová pro případnou smírnou dohodu, která by nebránila povolení stavebního záměru.
12. Dále žalobce vymezil šest důvodů nezákonnosti napadeného rozhodnutí.
13. Za prvé žalobce namítl, že správní orgány nesprávně posoudily veřejnoprávní povahu vodovodu na pozemku st. p. č. XA. T odbočka je od roku 2003 trvale uzavřená. Nedopadá

na ni kolaudační rozhodnutí z roku 1992, které schválilo užívání vodovodu pro jiný účel – zásobování vodou z vodního zdroje bytových domů č. p. XB, XC, XD, tedy v opačném směru. Tento účel zanikl vybudováním sdruženého veřejného vodovodu obce v roce 2003. T odbočka nebyla zahrnuta do veřejného vodovodu v roce 2003. Nebyla zahrnuta ani do nyní posuzovaného záměru (prodloužený vodovod má být napojen na pozemku p. č. XE). Ocítá se tedy v právním vakuu. Není možné, aby T odbočka byla bez dalšího „spojkou“ mezi veřejným vodovodem v ul. Okružní a posuzovaným stavebním záměrem. Žalobce ani předchozí vlastníci pozemku st. p. č. XA nesouhlasili s žádným jiným účelem užívání vodovodu. Žalobce by nebyl ochoten zřídit věcné břemeno. A po účinnosti zákona č. 256/2001 Sb. (toto číslo má zákon o pohřebnictví, správně zákon č. 254/2001 Sb., o vodách, *pozn. soudu*) ani nebyla uzavřena s vlastníkem veřejného vodovodu, obcí Ruda, smlouva o zřízení věcného břemene pro účely umístění veřejného vodovodu obce na pozemku st. p. č. XA. K tomu žalobce navrhl výslech starostky obce Ruda a výslech stavebníka. Tyto osoby se zúčastnily místního šetření, avšak jejich výpovědi stavební úřad zcela pominul.

14. Za druhé žalobce tvrdí, že stavby na jeho pozemku brání případným opravám vodovodu. Žalobce v letech 2002 a 2003 rekonstruoval rodinný dům č. p. X a postavil novou budovu víceúčelového objektu na pozemku st. p. č. XA. Prostor dvora je nyní opět zcela uzavřen. Zároveň jsou na pozemku žalobce umístěny podzemní kolektory tepelného čerpadla, systém drenáží a jímek odvodňující stavby a pozemky a na povrchu jsou komunikace chodníků a vjezdu do garáže (zámková dlažba). Tyto stavby a podzemní zařízení zcela znemožňují přístup k T odbočce pro případné opravy. Životnost kolektorů je přitom delší než životnost vodovodu. Při místním šetření žalobce navrhl připojení spisu Městského úřadu Nové Strašecí vedený pod sp. zn. 3074/332/03/Či, kterým byly popisované stavby povoleny a kolaudovány (společné územní a stavební povolení ze dne 9. 5. 2002, kolaudační rozhodnutí ze dne 27. 11. 2003). I před rekonstrukcí však pozemek byl ohraničený rodinným domem č. p. X, hospodářskými stavbami a původní oborní zdí křivoklátských lesů.
15. Za třetí žalobce namítl, že T odbočka vodovodu vybudovaná v roce 1992 není umístěna do ocelových chrániček DN X a není u ní vybudovaná armaturní šachta. Dokumentace skutečného provedení stavby se dle tvrzení správního orgánu nezachovala. Žalobce vychází ze srovnání projektové dokumentace z roku 1991 se skutečnými poměry na pozemku st. p. č. XA. Od počátku je tak zmařena možnost výměny vodovodního potrubí vytažením vně pozemku.
16. Za čtvrté žalobce nesouhlasil se stavebním úřadem ohledně napojení jeho rodinného domu. Rodinný dům žalobce je napojen samostatnou vodovodní přípojkou z hlavního vodovodního řádu v ul. O., nikoliv přes uzavřenou T odbočku na jeho pozemku.
17. Za páté, v doplnění žaloby ze dne 7. 5. 2022 žalobce uvedl, že mu žalovaný nesprávně doručoval napadené rozhodnutí. V důsledku toho nezákonně vyznačil právní moc a vykonatelnost napadených rozhodnutí. Žalovaný doručil napadené rozhodnutí do datové schránky žalobce jiného oborového určení (advokátní datové schránky) dne 18. 2. 2022. Podle ustálené judikatury je však v takovém případě listina doručena až okamžikem přihlášení adresáta do této jiné datové schránky. Při tomto způsobu nemůže nastat fikce doručení, ke které by jinak došlo dne 28. 2. 2022. Napadené rozhodnutí tedy bylo doručeno žalobci až dne 10. 3. 2022, kdy se přihlásil do datové schránky. Žalobce na to opakovaně

upozorňoval stavební úřad i žalovaného. Žalovaný přesto vyznačil právní moc a vykonatelnost napadeného rozhodnutí dnem 4. 3. 2022.

Obsah vyjádření žalovaného

18. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. K otázce včasnosti doplnění žaloby uvedl, že napadené rozhodnutí bylo žalobci dodáno do datové schránky dne 18. 2. 2022, a bylo tedy doručeno fikcí dne 28. 2. 2022, právní moc tak nabylo dne 4. 3. 2022. Rozšíření žaloby ze dne 7. 5. 2022 je tak opožděné. Námitka žalobce, že napadené rozhodnutí bylo doručeno až dne 10. 3. 2022, s věcí nijak nesouvisí, neboť žalobou lze napadnout pouze pravomocné rozhodnutí. Žalobce doručoval písemnosti z datové schránky, kam mu žalovaný zaslal napadené rozhodnutí (přihlášení do řízení ze dne 30. 3. 2021, vyjádření ze dne 28. 5. 2021 a 10. 8. 2021, odstranění vad odvolání ze dne 22. 11. 2021). I na odvolání je uvedena kontaktní datová schránka shodná s tou, kam bylo napadené rozhodnutí doručeno. Z této datové schránky žalobce běžně komunikoval a doručování nikdy nezpochybnil. Naopak v podání ze dne 11. 6. 2021 a ze dne 9. 8. 2021 potvrdil, že z této datové schránky komunikuje jako účastník řízení. Žalobce proto nyní nemůže napadat to, že správní orgán upřednostnil komunikaci prostřednictvím této datové schránky.
19. Žalobce neuvedl, které konkrétní odvolací námítka žalovaný nevypořádal. Přitom u odvolacích námitek vyjmenovaných v žalobě žalobce vždy uvádí stranu napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný s námitkami vypořádává. Žalovaný proto toliko obecně odkázal, že se s argumentací týkající se materiálních důvodů vypořádal na str. 13 až 15 napadeného rozhodnutí a stavební úřad na str. 12, 13 a 15 prvostupňového rozhodnutí. K údajné absenci ústního jednání odkázal na str. 12 prvostupňového rozhodnutí, přičemž v napadeném rozhodnutí je námitka vypořádána odkazem na dostatečné zjištění skutkového stavu a vypořádání připomínek žalobce stavebním úřadem.
20. Žalovaný dále uvedl, že správní orgány žalobci opakovaně vysvětlovaly, že existující vodovod s ochranným pásmem na pozemku žalobce není předmětem řízení o prodloužení vodovodu. Veškerá rozhodnutí týkající se vodovodu na pozemku žalobce jsou pravomocná a svědčí jim presumpce správnosti. Sporná stavba prodloužení vodovodu se týká jiných pozemků. Sporná stavba bude napojena na pozemku p. č. XB v části mimo hranice pozemku žalobce. Žalobce je účastníkem řízení pouze z titulu vlastnictví sousedního pozemku. Žalovaný v této souvislosti odkázal na usnesení zdejšího soudu ze dne 24. 5. 2022, č. j. 59 A 14/2022-60, kterým byl zamítnul návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (dále jen „usnesení o zamítnutí odkladného účinku“), a to na část, ve které soud konstatoval neexistenci příčinné souvislosti mezi žalobcem tvrzenou újmou (zásah do pozemků v důsledku oprav vodovodu) s výkonem napadeného rozhodnutí. Z rozhodnutí ze dne 27. 11. 2003, č. j. 3074/332/03/Či, na které odkazuje žalobce v souvislosti s ochranným pásmem vodovodu, pak podle žalovaného vyplývá, že nebylo vydáno žádné povolení na podzemní kolektory tepelného čerpadla a na drenážní systém odvodnění staveb a pozemků st. p. č. XA. Povoleno bylo pouze užívání „*stavební úpravy v přízemí rodinného domu čp. X, vybudování kanceláře a skladu v podkrovní, ZTI. cl. přímotopné vytápění, přestavba stávající stodoly na dílnu a dřevník, pergola a oplocení pozemku cihlovou zdí.*“ Žádné zatížení pozemku podzemním kolektorem tepelného čerpadla v ochranném pásmu vodovodu povoleno nebylo (viz str. 15 až 16 napadeného rozhodnutí). Dle žalovaného z ničeho nevyplývá, že by bytové domy č. p. XC, XD, XE měly k dispozici dostatečný vlastní zdroj pitné vody. Naopak stavební úřad uvedl, že zdroj vody je pro bytové domy nedostatečný. Tvrzení

žalobce nevyplývá ani z rozhodnutí o povolení stavby z roku 1991. Dle žalovaného je námitka o možnosti vedení vodovodu jiným způsobem nesrozumitelná. Z výkresu C2 projektové dokumentace ke sporné stavbě vyplývá, že žádná bližší přípojka vodovodu na pozemku p. č. XB není.

Obsah repliky žalobce

21. Žalobce v replice k otázce doručování napadeného rozhodnutí uvedl, že v průběhu odvolacího řízení nikdy nežádal, aby mu žalovaný doručoval písemnosti do datové schránky advokáta, naopak požadoval doručování na korespondenční adresu. Připustil, že se stavebním úřadem vedl polemiku ohledně své datové schránky, avšak šlo o odesílání písemností žalobce z jeho oborové datové schránky. Stavební úřad po celou dobu doručoval písemnosti žalobci výhradně poštou. Stavební úřad nutil žalobce, aby písemnosti odesílané z datové schránky ještě duplikoval písemným podáním poštou. Proti tomuto postupu se ohradil v odvolání a upozornil na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) a Ústavního soudu. Doplnění žaloby je tedy včasné. Dále uvedl, že soud nemůže napravit chybné určení právní moci a vykonatelnosti, proto musí napadené rozhodnutí zrušit.
22. Žalobce je přesvědčen o tom, že jsou nesprávné závěry správních orgánů a soudu, že pozemek žalobce není dotčen spornou stavbou. Žalovanému dále vytkl, že je nesprávný jeho závěr, že jsou námitky žalobce nepatřičné, neboť není dotčen na svém právu stavebním záměrem. V další části žalobce zopakoval již uplatněnou žalobní argumentaci.
23. Dále žalobce uvedl, že napojovací bod (hydrant) na pozemku p. č. XB se nachází 3,5 m od hranice jeho pozemku, není tedy daleko mimo hranice jeho pozemku, jak tvrdí žalovaný. Dle žalobce je absurdní vyjádření žalovaného, že žádné podzemní kolektory tepelného čerpadla nebyly povoleny. Správní orgány totiž nijak nereagovaly na návrh žalobce na připojení spisu, který obsahuje autorizovanou projektovou dokumentaci stavby na jeho pozemcích, jejíž součástí je i prováděcí projekt vytápění, včetně systému tepelného čerpadla se zemními kolektory jako druhotným zdrojem vytápění. Nadřazeným zdrojem vytápění je přímotopné vytápění elektrokotlem zmíněné v kolaudačním rozhodnutí ze dne 27. 11. 2003. Žalovaný připojil pouze toto kolaudační rozhodnutí, které v názvu pouze zkratkovitě vyjmenovává některé části povolené stavby. Žalovaný tedy nemůže argumentovat tím, že žalobce neunesl důkazní břemeno k vybudování zemních kolektorů, když mu to ani neumožnil nepřipuštěním důkazu.
24. Tvrzení žalovaného, že stávající zdroj vody (studny) je nedostatečný pro zásobování bytových domů, nemá oporu ve správním spise. Stavebník při místním šetření uvedl, že stavební záměr má sloužit jako náhradní zdroj vody a hlavním zdrojem zůstanou studny. Studny naopak přesahují potřebu obyvatel bytových domů. Proto byl také v roce 1992 vybudován vodovod v délce 600 m, který z tohoto zdroje zásoboval část obce Ruda až do roku 2003. To vyplývá z kolaudačního rozhodnutí z roku 1992, které žalobce navrhuje provést jako důkaz.
25. Dále se žalobce vyjádřil k usnesení zdejšího soudu o zamítnutí odkladného účinku. Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku (dle odstavce 3 usnesení) uvedl, že hrozí újma jiným osobám, protože nevybudováním vodovodu bude ohrožen stavební záměr s výstavbou bytových domů. Jedná se o hrubé zkreslení skutkového stavu, protože jak vyplývá ze správního spisu, žádný záměr výstavby bytových domů na posuzovaný záměr prodloužení vodovodu nenavazuje. Bytové domy č. p. XC, XD, XE byly vybudovány již v sedmdesátých letech minulého století, což lze ověřit v katastru nemovitostí.

Splnění procesních podmínek

26. Soud nejprve posuzoval včasnost žaloby dodané do datové schránky soudu dne 26. 4. 2022 a včasnost jejího doplnění, které žalobce dodal do datové schránky soudu dne 7. 5. 2022.
27. Jelikož je mezi žalobcem a žalovaným sporný okamžik doručení napadeného rozhodnutí, vycházel soud ze stanoviska pléna Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Pls. 1/2015, či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. 9. 2016, sp. zn. 23 Cdo 1850/2015, které rozebírají náležitosti a důsledky doručování rozhodnutí účastníkům řízení, jelikož tyto závěry aplikuje i NSS, srov. např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 26. 5. 2022, č. j. 4 Afs 264/2018-85, č. 4367/2022 Sb. NSS. Písemnosti by měly být doručovány do datové schránky zřízené pro tu oblast činnosti subjektu, které se týká i ona písemnost. Jestliže bude písemnost doručena do „nepříslušné“ datové schránky, je pak v takovém případě doručena za podmínek § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), tedy v okamžiku, kdy se do datové schránky přihlásí oprávněná osoba. Účinky doručení tedy nastanou i v případě, že je doručováno do „nepříslušné“ datové schránky, ovšem pouze za podmínky, že adresát má možnost seznámit se s doručovanou písemností tím, že se do datové schránky přihlásí v souladu s § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech. Naopak fikce doručení dle § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech nepřichází v úvahu v případě doručování písemnosti do „nepříslušné“ datové schránky. Adresátovi nemůže jít k tíži pochybení správního orgánu, který nesprávně doručoval rozhodnutí do datové schránky zřízené adresátovi pro jeho činnost advokáta, jestliže v daném řízení před soudem nevystupoval jako advokát a do své datové schránky zřízené pro činnost advokáta se ani nepřihlásil, tedy neměl možnost se s písemností nijak seznámit.
28. Ačkoli žalobce v průběhu správního řízení (a ostatně i v soudním řízení) podával svá podání prostřednictvím své oborové datové schránky, tak tato skutečnost nemá vliv na závěry ohledně řádnosti doručení rozhodnutí žalobci, neboť se tím nezakládá jakási konkludentní žádost žalobce o doručování písemností do této oborové datové schránky. Plénum Nejvyššího soudu ve výše zmíněném stanovisku uvedlo, že „[p]odání u soudu lze učinit prostřednictvím ISDS nejen z datové schránky toho, o jehož procesní úkon jde, ale z jakékoliv datové schránky, do níž má jednáající osoba přístup nebo do níž jí bude umožněn takový přístup, byť rozhodně nejde o primární účel datových schránek, které slouží zejména k činění úkonů vůči orgánům veřejné moci osobami, pro které byla datová schránka zřízena, a k doručování úkonů orgánů veřejné moci těmto osobám.“ Osoba jednáající ve vztahu ke správním orgánům (soudu) tak může účinně činit svá podání i ze své oborové datové schránky, aniž by tím založila jakousi domněnku, že požádala o doručování do datové schránky, ze které svá podání činí. Správní orgán by mohl přihlížet toliko k výslovné žádosti žalobce o doručování do jeho oborové datové schránky, přičemž z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce nikdy tuto žádost neučinil a naopak se domáhal doručování na jím uvedenou adresu.
29. Žalovaný zaslal žalobci napadené rozhodnutí do datové schránky zřízené pro výkon advokacie žalobce. Avšak v tomto řízení žalobce nevystupuje jako advokát, ale jako fyzická osoba. Žalovaný tedy zaslal napadené rozhodnutí do datové schránky jiného oborového určení, přičemž žalovaný nijak nerozporoval skutečnost, že žalobci doručoval právě do datové schránky zřízené pro výkon advokacie; žalovaný uváděl toliko argumenty pro závěr, že i toto doručení mohlo nastat fikcí. Fikce doručení je ale v takovém případě vyloučena. Jak vyplývá z doručky, kterou žalobce přiložil k žalobě, napadené rozhodnutí mu bylo

doručeno dne 10. 3. 2022, kdy se do této datové schránky přihlásil. Žaloba ze dne 26. 4. 2022 i její doplnění ze dne 7. 5. 2022 tak jsou včasné.

30. Soud dále ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
31. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
32. O věci rozhodl soud postupem podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání. Žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil. Souhlas žalovaného se presumuje, neboť na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil.

Obsah správního spisu

33. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 1. 12. 2020 stavebník požádal o prodloužení vodovodního řadu na pozemcích p. č. XB a XC za účelem zásobování obyvatelstva vodou.
34. Dne 30. 3. 2021 se žalobce přihlásil k účasti ve správním řízení a navrhl místní šetření. Žalobce se k věci vyjádřil dne 28. 5. 2021, znovu navrhl místní šetření, resp. ústní jednání a uvedl, že mu přísluší účastenství podle § 94k písm. c) a d) stavebního zákona. Námitky žalobce jsou obdobné námitkám uplatněným v žalobě. Dále se vyjádřil dne 11. 6. 2021 k otázce doručování.
35. Dne 20. 7. 2021 se konalo místní šetření. Protokol z místního šetření není podepsán účastníky místního šetření. V protokolu je uvedeno, že na veřejně přístupné komunikaci před domem č. p. X se nachází hydrant, na který má být povolovaný vodovod napojen. Na trase vodovodu nebyly zjištěny žádné překážky bránící vybudování vodovodu. Žalobce během místního šetření uvedl, že k vybudování vodovodu na pozemku st. p. č. XA nedala jeho matka souhlas, jedná se tedy o nepovolenou stavbu, která nebyla nikdy užívána. Při místním šetření byly předloženy projektová dokumentace (včetně písemného souhlasu původní vlastnice), rozhodnutí o povolení stavby z roku 1991 a kolaudační rozhodnutí z roku 1992. Vodovod a kanalizace jsou řádně povoleny a zkolaudovány. Stavebník uvedl, že vodovod byl až do přepojení na skupinový vodovod využíván pro zásobování nemovitostí v ul. O. Během místního šetření byl prohlédnut pozemek st. p. č. XA. Dle tvrzení žalobce se na tomto pozemku nachází zemní kolektory, které by bránily zemním pracím při případné opravě vodovodu. Povolení ani projektovou dokumentaci žalobce nepředložil. Stavební úřad žalobce upozornil, že budoucí oprava vodovodu na pozemku st. p. č. XA není předmětem řízení. Na místě bylo dojednáno, že stavební úřad požádá Středočeské vodárny o písemné stanovisko k možnosti opravy vodovodu a životnosti materiálu vodovodu a chráničky.
36. Přílohou zápisu z místního šetření jsou:
 - rozhodnutí odboru životního prostředí ONV v Rakovníku ze dne 23. 8. 1990, č. j. vod. 235-1435/90-73, pro Středočeské státní lesy v Benešově u Prahy o povolení k prozatímnímu užívání vodohospodářského díla (čistírny odpadních vod) pro 18 bytových jednotek v obci Ruda ke zkušebnímu provozu a povolení k užívání stavby kanalizace, vodovodu a úpravny vody;

- rozhodnutí o povolení stavby z roku 1991 pro Obecní úřad v Rudě o povolení vodohospodářského díla „Vodovodu a Kanalizace – O. ul. V obci Ruda situované v západní části intravilánu obce.“ V odůvodnění je uvedeno, že projektová dokumentace řeší hromadné zásobování občanů pitnou vodou a kanalizací v návaznosti na již vybudovanou ČOV pro bytové domy LZ L. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 21. 10. 1991;
- kolaudační rozhodnutí z roku 1992 pro Obecní úřad Ruda o povolení užívání stavby vodovodu řad A „tlakové pásmo“ v délce 647,8 m z PVC o průměru 110 v ul. O. v obci Ruda a k užívání splaškové kanalizace. V odůvodnění je uvedeno, že stavba byla povolena rozhodnutím o povolení stavby z roku 1991, stavba byla provedena podle schválené projektové dokumentace se změnou délky kanalizace na 107 m a vod. řadu „A“ na 647,5 m (dle zákresu skutečného provedení situace). Investorem byly splněny podmínky vydaného stavebního povolení a bylo vyhověno obecným požadavkům na výstavbu. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 9. 1992;
- souhlas paní K. H. ze dne 26. 6. 1991 s vedením kanalizace a vodovodu přes její pozemek st. p. č. XA společně s několika podmínkami souhlasu;
- 5. strana technické zprávy k umístění vodovodu a o způsobu provedení a napojení „Obj. 2 – Vodovod“ v ulici O. pro 31 bytových jednotek v celkové délce 680 m. Vodovod horního pásma je napojen na stávající rozvod pro 18 bytových jednotek v úpravně vody, kde je osazen vodoměr. V úpravně vody je možno ihned po osazení vodoměru zřídit výtokový ventil pro odběr pitné vody ostatním obyvatelstvem. Po dokončení řadu A, AX, AY je možno realizovat i vodovodní přípojky. Vodovod pro dolní tlakové pásmo bude napojen až na nový zemní vodojem (II. stavba) a na jeho konci je navržen podzemní hydrant ve funkci kalníku. Na obou řadech jsou navrženy celkem tři armaturní šachty typové, zděné se stropem z prefabrikovaných dílců. Armaturní šachta je navržena na soukromém pozemku paní H. č. p. X, v níž je uvažováno napojení vodovodní přípojky a osazeno sekční šoupě. V druhé armaturní šachtě bude na řadu „A“ osazen odvzdušňovací ventil a na řadu „B“ hydrant jako kalník. Pod soukromým pozemkem jsou oba vodovodní řady uloženy v ocelových chráničkách o průměru 300 mm v délce 2 x (9,5 + 8,5) m. V nejnižších a nejvyšších místech obou vodovodů jsou navrženy podzemní hydranty DN 80 mm, sloužící jako vzdušníky či kalníky;
- výňatek z kopie kladečského plánu vodovodu a kanalizace v ul. O., I. stavba (řad A, A1, A2 – objekt 2), a podélný profil této stavby (řad A, AX, AY, B) z června 1991.

37. Na výzvu stavebního úřadu se dne 23. 7. 2021 vyjádřila společnost VKM. Uvedla, že na přívodní řad a místní rozvodnou síť v obci Ruda je uzavřena smlouva o nájmu a provozování mezi vlastníkem vodovodu obcí Ruda, budoucím nabyvatelem společností VKM a provozovatelem společností Středočeské vodárny. Do doby než vodohospodářský majetek bude vložen do společnosti VKM, je vlastníkem vodovodu obec Ruda. Společnost VKM vydala vyjádření i za společnost Středočeské vodárny, která je provozovatelem vodohospodářského zařízení pro veřejnou potřebu v lokalitě. Středočeské vodárny se k existenci sítě nevyjadřují, od 15. 2. 2021 jsou vyjádření plně v kompetenci společnosti VKM. Vodovod v ul. O. je součástí pronajatého a řádně zkolaudovaného majetku, nyní zatím stále ve vlastnictví obce Ruda. Vodovod PVC X nacházející se na pozemku st. p. č. XA byl odzkoušen a je plně funkční. Podle kladečského

schématu by měl být vodovod na tomto pozemku uložen do ocelové chráničky DN X. Zda situace odpovídá projektu nelze potvrdit bez kopaných sond. Běžná životnost materiálu se pohybuje kolem cca 50 let a ocelové chráničky cca 70 let. Podle § 23 zákona o vodovodech a kanalizacích je stanoveno ochranné pásmo vodohospodářského zařízení. Podle § 7 tohoto zákona je provozovatel oprávněn vstupovat na přímo dotčené pozemky za účelem plnění povinností spojených s provozováním vodovodu. Po skončení prací musí pozemek uvést do předchozího stavu. Pokud dojde k havárii, opravy jsou prováděny tak, aby nedošlo k dalším škodám na majetku třetích osob. Je důležité, aby vlastník pozemku dodržoval ochranné pásmo vodovodu.

38. Dne 28. 7. 2021 stavební úřad účastníkům sdělil, že mají možnost seznámit se s podklady rozhodnutí (mj. se zápisem z místního šetření ze dne 20. 7. 2021 a vyjádřením VKM, které bylo i přílohou sdělení).
39. Ve vyjádření ze dne 10. 8. 2021 žalobce rozporoval skutečné provedení vodovodu na jeho pozemku (uplatnil přitom obdobnou argumentaci jako v žalobě – *pozn. soudu*). K vyjádření společnosti VKM namítl, že lze očekávat faktickou výměnu a opravu vodovodu. Životnost zemních kolektorů však přesahuje životnost potrubí vodovodu. Při výměně potrubí vodovodu tedy vznikne neřešitelná situace, která znemožní další užívání sporné stavby prodloužení vodovodu. Žalobce současně navrhl opětovné místní šetření za účasti společnosti VKM namísto původně nesprávně obesané společnosti Středočeské vodárny.
40. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 12. 10. 2021 stavební úřad schválil umístění a realizaci sporné stavby tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku. S ohledem na rozsáhlost žalobních bodů bude soud citovat příslušné pasáže až v části posouzení žaloby soudem.
41. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které doplnil dne 22. 11. 2021. Současně s odvoláním uplatnil žalobce námitky k protokolu z místního šetření a tvrdil, že stavební úřad vyhotovil protokol až následně, v důsledku čehož žalobce nemohl protokol podepsat ani posoudit jeho obsah. S ohledem na pandemickou situaci si žalobce elektronicky vyžádal protokol dne 27. 10. 2021. Stavební úřad měl v protokole pominout vyjádření obce Ruda, stavebníka a žalobce (žalobce v námitkách zkráceně zrekapituloval tato vyjádření).
42. V doplnění odvolání žalobce nejprve shrnul skutkový stav shodně jako v žalobě. I odvolací námitky jsou v zásadě obdobné jako námitky uplatněné v žalobě. Namítl, že chybí podklady ve spisu, tj. výňatek z technické zprávy projektu vodovodu a kanalizace z roku 1991, souhlas matky žalobce jako původní vlastnice pozemku st. p. č. XA, výkres-kladečské schéma vodovodu na pozemku st. p. č. XA z projektu z roku 1991, rozhodnutí o povolení stavby z roku 1991 a kolaudační rozhodnutí z roku 1992. Stavební úřad neprovedl důkaz připojením spisu týkajícího se rekonstrukce staveb v roce 2003, tato povolení přitom nahrazují souhlas vlastníka vodovodu ve smyslu § 23 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, stavební úřad nadto nesprávně v protokolu o místním šetření tvrdil, že žalobce nepředložil povolení ke kolektorům. Stavební úřad měl nařídít opakované místní šetření či ústní jednání za účasti společnosti VKM. S uzavřením odbočky v roce 2003 zanikl účel užívání, nyní je jiný účel (obrácený směr toku vody). Stavební úřad se námitkami žalobce v podstatě nezabýval a tvrdí, že vodovod na pozemku není předmětem řízení. Stavební úřad nesprávně posoudil podmínky podle § 94o odst. 1 a 3 stavebního zákona. Prvostupňové rozhodnutí je v rozporu s § 2 odst. 3 a 4 správního řádu, žalobce je totiž

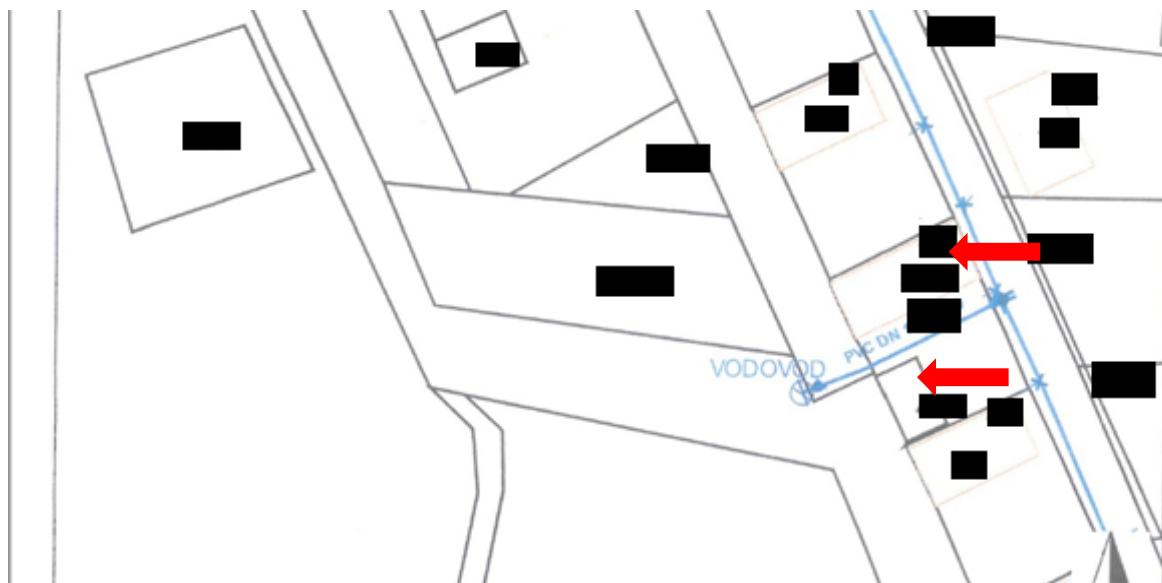
v dobré víře ve vztahu k umístění vodovodu, resp. „*vymístění jakýchkoliv budoucích oprav vodovodu*“ mimo jeho pozemek. Žalobce rozporoval argumentaci stavebního úřadu o ochranném pásmu vodovodu (již původní vodovod z 90. let nespĺňuje rozměry pro ochranné pásmo). Dále uvedl, že: „*Eliminace důsledků ochranného pásma vodovodu na pozemku p. č. XA je dána především dohodou vlastníka vodovodu obce Ruda s předchozím vlastníkem [...] K. H., že v budoucnu [...] nebude pozemek ani stavby [...] dotčeny jakoukoliv údržbou či opravami vodovodu.*“ Žalobce rovněž požadoval přidání podmínky, aby při provádění sporné stavby nebyla zemina z výkopu ukládána na zeleném pásu u domu č. p. X.

43. Dne 25. 11. 2021 se k odvolání žalobce vyjádřila společnost VKM a uvedla, že její vyjádření ze dne 23. 7. 2021 platí. Vodovod PVC X uložený v pozemku p. č. XA je součástí majetku svěřeného do provozování mezi obcí Ruda a společnostmi VKM a Středočeské vodárny. Tento vodovod považují za součást vodovodu pro veřejnou potřebu obce Ruda.
44. Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno v bodě 2 tohoto rozsudku. Žalovaný doplnil bod 9 písm. d) o podmínku souhlasu s umístěním sporné stavby v ochranném pásmu zařízení distribuční soustavy ČEZ Distribuce, a.s., ze dne 11. 1. 2022, neboť během řízení již uplynula platnost vyjádření správců podzemních sítí. Žalovaný částečně vyhověl odvolání žalobce a doplnil prvostupňové rozhodnutí o bod 11, který zní: „*Před zahájením stavby bude označeno křížení okapního svodu domu čp. X pod úrovní nezpevněné komunikace na pozemku p. č. XB s navrženou trasou vodovodního řadu. Při provádění stavby nebude zemina výkopu ukládána na zeleném pásu přiléhajícím k domu čp. X, prováděním stavby nebude poškozeno vyústění potrubí z okapního svodu svedeného do strouhy na druhé straně nezpevněné komunikace.*“

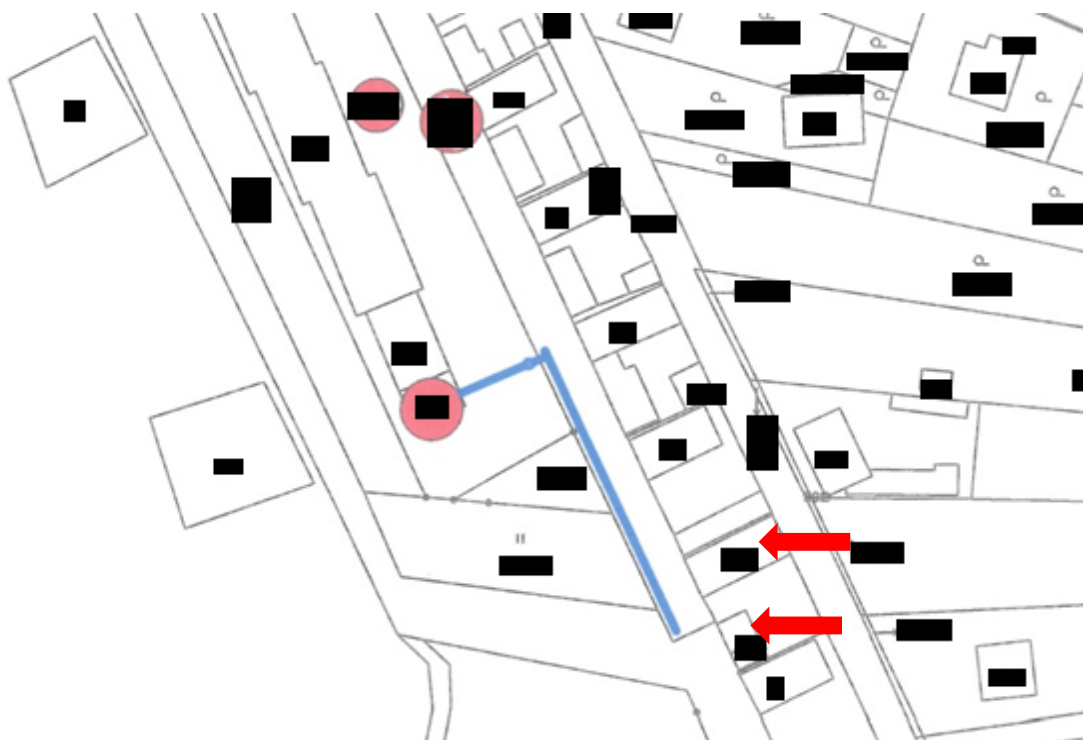
Posouzení žaloby soudem

Obecná východiska soudního přezkumu

45. Soud předesílá, že žalobce byl účastníkem řízení podle § 94k písm. e) stavebního zákona, tedy jako osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno.
46. Pro přehlednost soud zdůrazňuje, že předmětem řízení je sporná stavba vodního díla – prodloužení vodovodního řadu na pozemku p. č. XC a XD. K tomu srov. výřez se zobrazením vedení stávajícího vodovodu, který ke svému vyjádření ze dne 19. 11. 2020 připojily Středočeské vodárny (modrá linka znázorňuje stávající vodovod, červené šipky doplněné soudem zdůrazňují pozemky žalobce st. p. č. XA a st. p. č. XB)

Dále soud přikládá výřez ze snímku katastrální mapy s navrženým vodovodním řadem z výkresu C2 projektové dokumentace (modrá linka znázorňuje vedení prodlouženého vodovodu, červené šipky doplněné soudem zdůrazňují pozemky žalobce st. p. č. XA a st. p. č. XB).

47. A právě skutečnost, že předmětem řízení není umístění vodovodu přes pozemky žalobce, výrazně ovlivňuje způsob vypořádání žalobcem uplatněných námitek. Právní důvod účastenství totiž předurčuje rozsah námitek, které žalobce jako vlastník sousedních nemovitých věcí mohl uplatnit v řízení o společném povolení.
48. Podle § 94n odst. 3 stavebního zákona platí, že **osoba, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. c) až e), může uplatňovat námitky proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k**

pozemku nebo stavbě. Obec uplatňuje ve společném územním a stavebním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváným stavebním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. **K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží.** Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek (zvýraznění provedl soud).

49. Pro právní posouzení relevantnosti uplatněných námitek ve vztahu k předmětu řízení je přitom klíčový výklad pojmu „přímé dotčení vlastnického práva“, který je judikaturou NSS chápán jako změna poměrů v lokalitě vyvolaná zamýšlenou stavbou, která má vliv na podstatu, obsah nebo výkon vlastnických práv (např. rozsudky NSS ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 54/2011-85, nebo ze dne 17. 7. 2020, č. j. 2 As 421/2018-34, bod 35). Může se jednat např. o dotčení imisemi ve smyslu § 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, tj. stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem, zvýšenou intenzitou dopravy apod. Imisemi se obecně rozumí výkon vlastnického práva, kterým se zasahuje do cizího vlastnického nebo jiného práva nad míru přiměřenou poměrům (srov. např. rozsudky NSS ze dne 19. 6. 2009, č. j. 5 As 67/2008-111, č. 2029/2010 Sb. NSS, nebo ze dne 27. 9. 2018, č. j. 9 As 215/2018-33, bod 24). Může se jednat např. o zvýšenou intenzitu dopravy (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 17/2013-25, č. 2932/2013 Sb. NSS), o možnost stržení vody ve studni – snížení dosavadní vydatnosti zdroje vody, nebo zhoršení výhledu na historické panorama města (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68, č. 1787/2009 Sb. NSS).
50. Osoba v postavení účastníka podle § 94k písm. e) stavebního zákona tak nemůže uplatnit jakékoli námitky, ale jen takové, které jsou spojené s přímým dotčením na právech zakládajících její účastenství. Pro výklad rozsahu práv těchto účastníků v souvislosti s uplatňováním námitek lze přitom analogicky využít i judikaturu NSS (např. východiska uvedená v rozsudku NSS ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68, č. 1787/2009 Sb. NSS) vztahující se k § 114 stavebního zákona (viz důvodová zpráva k návrhu zákona č. 225/2017 Sb., kterým byl do stavebního zákona vložen § 94n). Skutečnosti, které založily účastenství žalobce v řízení, jsou proto velmi důležité pro vymezení rozsahu jím uplatnitelných námitek. Pokud tedy bylo účastenství žalobce odvozeno od možného dotčení jeho práv, právě v mezích tohoto možného dotčení (v důsledku sporné stavby) mu přísluší výkon účastnických práv v daném řízení a ochrana jeho hmotných práv.
51. Pokud ovšem účastník řízení uplatňuje námitky přesahující výše uvedený rozsah, stavební úřad k těmto námitkám nepřihlíží. V odůvodnění rozhodnutí musí ovšem uvést důvody, proč se takovéto námitky netýkaly práv či zájmů, které má účastník v řízení hájit (viz rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 As 2/2009-80, č. 2061/2010 Sb. NSS). Postavení žalobce v řízení, od něhož se odvíjí rozsah námitek, jež je oprávněn vznášet, má zásadní vliv také na navazující soudní řízení, v němž soud může přezkoumávat toliko vypořádání těch námitek správními orgány, k jejichž vznesení byl žalobce oprávněn (viz rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2018, č. j. 4 As 209/2018-34, bod 25, či ze dne 27. 1. 2020, č. j. 4 As 340/2019-52, bod 28).
52. Aplikuje-li soud shora uvedená východiska na žalobcem uplatněné námitky, resp. žalobní body, musí konstatovat, že většina námitek přesahuje svým rozsahem projednáváný předmět řízení, což je ostatně i závěr, který správní orgány žalobci v průběhu správního řízení opakovaně sdělovaly. Ačkoli žalobce uplatňoval námitky, které souvisely (obecně) se

stavbou vodovodu (netýkaly se zcela jiného stavebního záměru), tak ale namítané dotčení práv nemělo původ ve sporné stavbě prodloužení vodovodu, tj. v předmětu řízení, ale v obnovení využití části původního vodovodu, která se nachází na pozemcích žalobce a která se navazující spornou stavbou nemění. Žalobce tak svými námitkami v zásadě brojí proti vodovodu umístěnému již v minulosti na jeho pozemku, který však byl povolen a zkolaudován v letech 1991 a 1992. Skutečnost, že vodovod na pozemku žalobce nebyl od roku 2003 využíván, nic nemění na tom, že výstavba a užívání vodovodu na pozemku žalobce byly řádně povoleny právě již v 90. letech, a nikoli až v důsledku napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí upravuje prodloužení vodovodu na dalších pozemcích, nikoli na pozemcích žalobce. Proto například i otázka současného umístění staveb na pozemcích žalobce, které mohou v budoucnu bránit opravám vodovodu, se rovněž míjí s předmětem tohoto řízení, neboť předmětem řízení nejsou žádné stavby, které by přímo zasahovaly na pozemky žalobce. Žalobce by mohl relevantně tvrdit pouze to, že důsledkem sporné stavby bude užívání jeho pozemku bez souhlasu (pokud by část řadu na jeho pozemku byla stavbou neoprávněnou, popř. i nepovolenou) nebo že se natolik změní v důsledku sporné stavby užívání jinak oprávněně umístěného vodovodního řadu na jeho pozemku, že tím bude nepřiměřeně dotčeno či ohroženo jeho vlastnické právo (např. kdyby napojením sporné stavby bylo vyvoláno nebo prohloubeno vážné riziko průsaků a zátopy v důsledku prokazatelných vad vodovodu vedoucího přes jeho pozemek).

53. Žalobce přitom ale netvrdí, jak konkrétně by mělo být zasaženo do jeho veřejných subjektivních práv v důsledku napadeného rozhodnutí. Většina jeho námitek směřuje proti důsledkům pravomocných rozhodnutí z 90. let a z let 2002 a 2003, zbývající námitky se týkají procesních nedostatků správního řízení. Tato diskrepance mezi uplatněnými námitkami a množinou námitek, kterou by byl žalobce oprávněn uplatnit, pak do značné míry předznamenává jeho neúspěch ve věci, neboť ze své podstaty nemůže být úspěšná taková námitka, která se nevztahuje k předmětu řízení, byť by v ní žalobce důvodně upozornil na určitá pochybení. Podrobně soud vypořádá dílčí námitky níže v rozsudku.

Nepřezkoumatelnost

54. Soud se nejprve zabýval otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, neboť důvodnost takové námitky by bránila jeho meritornímu přezkumu.
55. Než však soud přistoupí k věcnému vypořádání této části žaloby, poukazuje na to, že se žaloba v podstatných částech zcela shoduje s textem odvolání (či dříve uplatněných námitek). Žalobce v žalobě opakovaně cituje své odvolání, případně námitky (vyjádření) uplatněné u stavebního úřadu a obecně konstatuje, že uplatněné námitky nebyly vypořádány, což způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Žalobce ovšem nijak nerozvíjí svoji názorovou oponenturu, a přestože v řadě částí tvrdí, že žalovaný na uplatněnou argumentaci nijak nereagoval, tak současně odkazuje na konkrétní pasáže napadeného rozhodnutí, ve kterých se ale žalovaný s námitkami žalobce vypořádává. Žalobce tak v mnohém pouze opakuje argumentaci uvedenou v odvolání, přičemž soud nemusí hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, které již přesvědčivě vyslovily správní orgány (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128, ze dne 4. 3. 2015, č. j. 6 As 72/2014-88, a ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí. Není totiž na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci advokáta žalobce [srov. závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS]. Tento závěr plně dopadá i na nyní projednávanou věc.
56. K otázce nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů soud v obecné rovině ještě uvádí, že požadavek, aby se správní orgán v odůvodnění rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení, plyne z § 68 odst. 3 správního řádu. Pokud se odvolací orgán nevypořádá s uplatněnými odvolacími námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).
57. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, v nichž se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat, např. tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela reagovat a neučiní tak ani implicitně (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, č. 26/2009 Sb. ÚS, a rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43). O nepřezkoumatelnost nejde ani tehdy, pokud je námitka, kterou správní orgán pominul, pro posouzení věci zjevně

irelevantní (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2020, č. j. 1 Afs 68/2020-31). Současně je třeba zdůraznit, že na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba v rámci soudního přezkumu nahlížet jako na jeden celek, tedy že se rozhodnutí mohou vzájemně argumentačně doplňovat v obou směrech (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 7. 2008, č. j. 2 As 20/2008-73, a ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25). Mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, které by jinak způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost, proto mohou zaplnit argumenty obsažené již v rozhodnutí prvního stupně.

58. Řada odvolacích námitek žalobce nesplňovala podmínky podle § 94n odst. 3 stavebního zákona, neboť svým obsahem přesahovala předmět řízení. A byť správní orgány na toto ustanovení konkrétně neodkázaly, tak opakovaně uvedly, že se námitky žalobce netýkají předmětu řízení, a vysvětlily, z jakého důvodu tento předmět řízení přesahují. Proto lze mít za to, že dostatečným způsobem vypořádaly námitky žalobce ve smyslu výše odkazovaného rozsudku NSS sp. zn. 7 As 2/2009.
59. Stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že vodovod na žalobcově pozemku není předmětem tohoto řízení, neboť stavba vodovodu na pozemku žalobce byla povolena rozhodnutím o povolení stavby z roku 1991 na základě projektové dokumentace, jejíž součástí byl i písemný souhlas předchozí vlastníce pozemku st. p. č. XA. Předchozí vlastníce souhlasila s uložením vodovodu za předpokladu, že obec na své náklady vybuduje pro její nemovitost vodovodní a kanalizační přípojku. Z kolaudačního rozhodnutí z roku 1992 vyplývá, že stavba vodovodu a kanalizace byla realizována i kolaudována na pozemku st. p. č. XA. Dále stavební úřad uvedl, že nemovitost č. p. X je dosud napojena na tento vodovod i kanalizaci. Dle § 59a vodního zákona je vlastník pozemku povinen strpět za náhradu na svém pozemku vodní dílo vybudované před 1. 1. 2002 a jeho užívání. Bývalá vlastníce pozemku st. p. č. XA požadovala jako náhradu za omezení užívání části pozemku vybudování vodovodní a kanalizační přípojky, které byly skutečně vybudovány. Podle zákona č. 303/2013 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva, ve znění pozdějších předpisů se jedná o věcné břemeno vzniklé ze zákona a pro jeho vznik není nutný vklad do katastru nemovitostí. Pozemky žalobce nejsou spornou stavbou prodloužení vodovodu přímo dotčeny. Nová část vodovodního řadu bude napojena na pozemku p. č. XB. Na pozemku st. p. č. XA není postavena odbočka z vodovodního řadu, ale vodovodní řad. Vodovod je funkční.
60. K vyjádření žalobce ze dne 10. 8. 2021 pak stavební úřad uvedl, že vodovodní řad na pozemku st. p. č. XA není předmětem tohoto řízení. V kladečském schématu je uvedeno, že vodovod je veden v chráničce DN X v délce 8,5 m do šachty a dále od konce této šachty na konec pozemku st. p. č. XA v délce 9,5 m. Pozemek st. p. č. XA je v místě umístění vodovodu dlouhý necelých 18 m. Stavební úřad žalobci při místním šetření sdělil, že žádná dokumentace skutečného provedení nebyla pořizována. V kolaudačním rozhodnutí z roku 1992 je uvedeno, že stavba byla provedena podle projektové dokumentace z roku 1991. Jelikož předmětem tohoto řízení není vodovod na pozemku st. p. č. XA, není relevantní, zda životnost vodovodního potrubí je menší než životnost zemních kolektorů. Předmětem řízení není ani potvrzení existence chrániček vodovodu na pozemku st. p. č. XA, ani stanovení možných způsobů opravy či obnovy vodovodu. Oprava vodovodního řadu bude v případě nutnosti předmětem jednání mezi vlastníkem a provozovatelem vodovodu a vlastníky dotčených pozemků. Pokud dojde k havárii na vodovodních řadech, opravy jsou prováděny tak, aby nedošlo k dalším škodám. Vlastníci pozemků přitom musí respektovat ochranné pásmo vodovodu a kanalizace.

61. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce nesprávně usoudil, že uzavřením T odbočky vodovodu v roce 2003 a neprovozováním části tohoto vodovodu zanikl účel užívání. Účelem vodovodu pro veřejnou potřebu je i nadále zásobování vodou pro obyvatele obce, a to i když může být napojen na jiný zdroj vody. Rovněž podle vyjádření společnosti VKM ze dne 25. 11. 2021 je vodovod z PVC X uložený v pozemku žalobce součástí majetku svěřeného do provozování obcí Ruda společnosti VKM a Středočeské vodovody, a je tak součástí vodovodu pro veřejnou potřebu. Vodovodní řad na pozemku st. p. č. XA byl řádně povolen a zkolaudován se souhlasem bývalé vlastnice tohoto pozemku.
62. Výše rekapitulované odůvodnění správních orgánů, proč některé námitky žalobce nesplňují podmínky podle § 94n odst. 3 stavebního zákona, soud považuje za dostatečné a přezkoumatelné a v zásadě odpovídá tomu, co soud vymezil v úvodu vypořádání žaloby. Žalobce totiž fakticky brojí proti důsledkům umístění vodovodu přes jeho pozemky, a nikoli proti prodloužení tohoto vodovodu, které přes jeho pozemky vedeno není. Správní orgány se navíc některými námitkami zabývaly i věcně, nikoli pouze formálně.
63. Byť lze mít za to, že trvalým neužíváním vodovodu přes pozemky žalobce je eliminováno riziko případné poruchy a vzniku následné nutnosti výměny vodovodu, případné důsledky provozování vodovodu musely být (a byly) zohledněny již v minulosti při schvalování části vodovodu vedeného přes pozemky žalobce. Soud má pak za to, že argumentace žalobce by fakticky znemožnila umístit jakýkoli vodovod, pokud by pouhé riziko budoucí výměny části vodovodu (ke které ale musí dříve či později nevyhnutelně dojít) mělo představovat nepřiměřený zásah do vlastnických práv. Materiály, ze kterých jsou vodovody budovány, mají omezenou životnost, a bylo by absurdní se domnívat, že jsou vodovody pokládány jen na dobu životnosti jejich materiálu, aniž by byla možná jejich následná oprava. Soud také uvádí, že následné zprovoznění vodovodu není v rozporu s účelem, pro který byl vodovod kolaudován, a to ani tehdy, jsou-li z vodovodu zásobovány i další domy nad rámec původního záměru. Účel užití vodovodu není spojen s dodávkou vody konkrétnímu okruhu domů, ale obecně s dodávkou vody; v opačném případě by musely být *rekolaudovány* veškeré vodovody, které by byly prodlouženy. Napojení prodloužení vodovodu nemá za *přímý* následek havárii ani potřebu nutné výměny vodovodu vedoucího přes pozemky žalobce. Havárie a případná výměna části vodovodu na pozemcích žalobce by byla důsledkem technického stavu tam umístěných trubek. Žalobce nikdy netvrdil, že by k této havárii mohlo dojít v důsledku technického řešení napojovaných trubek.
64. Soud tak uzavírá, že pozemky žalobce nejsou zasaženy stavbou a provozem prodloužené části vodovodu (nebudou na nich probíhat žádné výkopové ani kladečské práce). Žalobce tak může být ovlivněn, jak uvedly již správní orgány, např. zvýšenou prašností nebo hlukem ze stavby prodloužované části vodovodu, ale jiné přímé důsledky pro něho z tohoto záměru neplynou, resp. žalobce žádné přímé důsledky do svých vlastnických práv, které by vyplývaly *přímo ze stavby prodlouženého vodovodu*, a nikoli z faktu již dřívějšího umístění vodovodu na jeho pozemku, neuvedl. Přitom případné ovlivnění prachem či hlukem ze sporné stavby nepředstavuje nepřiměřené dotčení práv žalobce.
65. Nad rámec výše uvedeného pak soud ještě doplňuje, že v nynějším řízení není prostor pro vypořádání námitek vztahujících se ke skutečnému provedení stavby vodovodu na pozemcích žalobce. Žalobcem uplatněné námitky (neumístění chrániček) by mohly být toliko součástí podnětu k odstranění stavby, neboť předpokladem odstranění stavby je například i to, že je stavba provedena v rozporu s povolením. V projednávané věci se ovšem nejedná o řízení o odstranění stavby. Jakkoliv samozřejmě sporná stavba prodloužení

vodovodu nemůže záviset na napojení z nepovolené stavby, která má být odstraněna, žalobce není s ohledem na výše uvedené (nedostatek dotčení jeho právní sféry novou stavbou) legitimován ke vznesení takové námitky, neboť není povolán k dohlížení nad zákonností správních rozhodnutí ani nad efektivitou provádění staveb.

66. Ve vztahu k námitkám žalobce k protokolu z místního šetření pak žalovaný uvedl, že stavební úřad skutečně pochybil v tom, že nezajistil podpis účastníků místního šetření na protokolu. Účastníci nicméně měli možnost seznámit se s obsahem protokolu, když je k tomu stavební úřad vyzval dne 28. 7. 2021. Žalobce této možnosti nevyužil, a proto se nemůže odvolávat na § 82 odst. 4 správního řádu. Žalobce mohl uplatnit námitky ještě před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Proto se žalovaný námitkami proti obsahu protokolu nezabýval. Nepodepsání protokolu nemělo podstatný vliv na rozhodnutí ve věci.
67. Před věcným vypořádáním této námitky soud nejprve poukazuje na to, že důvodem pro svolání místního šetření byly námitky žalobce, ve kterých zpochybňoval funkčnost části vodovodu na pozemku st. p. č. XA. Předmětem místního šetření tak nebylo zjištění poměrů na pozemcích, na kterých měla být sporná stavba realizována, a ani nebylo předmětem místního šetření zjišťování vlivu sporné stavby na nemovitost(i) žalobce. Místní šetření se tak konalo v podstatě ke zjišťování skutečností, které nebyly předmětem řízení a které až na výjimečné případy nemohly ovlivnit výsledek řízení.
68. Podle § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlídně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
69. Podle § 18 odst. 3 správního řádu protokol podepisuje oprávněná úřední osoba, popřípadě osoba, která byla pověřena sepsáním protokolu, a dále všechny osoby, které se jednání nebo provedení úkonu zúčastnily. Odepření podpisu, důvody odepření a námitky proti obsahu protokolu se v protokolu zaznamenají.
70. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že na protokolu (záznamu z místního šetření) nejsou uvedeny podpisy účastníků tohoto šetření; záznam obsahuje toliko podpis úřední osoby. Zároveň je zřejmé, že přepis protokolu byl vyhotovován dodatečně, již bez účasti osob, které byly přítomny místnímu šetření (tedy i bez účasti žalobce). Jednou z náležitostí protokolu je podpis osob, které se místního šetření účastnily. Účelem připojení podpisu je potvrzení souhlasu účastníků místního šetření se zaznamenaným průběhem místního šetření; odepřením podpisu nebo připojením námitek pak dochází ke sdělení výhrad proti protokolu nebo proti průběhu místního šetření. V projednávané věci na protokolu z místního šetření nechyběly podpisy z toho důvodu, že by je účastníci odmítli připojit pro nesouhlas s průběhem místního šetření nebo s obsahem protokolem, ale proto, že správní orgán I. stupně účastníky místního šetření nevyzval k připojení podpisu, a to ani dodatečně, když vyhotovil záznam z místního šetření. Nicméně správní orgán I. stupně vyzval účastníky řízení v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, že mají možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, a výslovně uvedl, že podklady rozhodnutí byly doplněny o námitky žalobce, o zápis z místního šetření ze dne 20. 7. 2021 a o vyjádření VKM (toto vyjádření správní orgán I. stupně připojil i k výzvě k seznámení se s podklady rozhodnutí). V tento okamžik mohl žalobce nahlédnout do správního spisu a mohl se seznámit s obsahem záznamu z místního šetření a mohl k němu před vydáním prvostupňového rozhodnutí sdělit své námitky.

Žalobci nebylo bráněno v seznámení se se záznamem z místního šetření. Nešlo o situaci, že by stavební úřad vůbec nevyhotovil protokol (záznam z místního šetření), nebo ho nezaložil do správního spisu anebo ho jiným způsobem žalobci zneprístupnil.

71. Ačkoli je podpis na protokolu formální náležitostí, nelze přehlédnout účel, za jakým je k protokolu připojován, nebo za jakým je jeho připojení k protokolu odepřeno. Účelem podpisu protokolu je vyjádření souhlasu s obsahem protokolu nebo s průběhem úkonu, k němuž je protokol pořizován. Účelem odepření podpisu, případně sdělení námitek proti protokolu je pak sdělení výhrad účastníka proti tomuto konkrétnímu úkonu. Lze tak konstatovat, že správní orgán I. stupně sice pochybil, když aktivně nevyzval po vyhotovení protokolu k jeho podpisu ostatní účastníky, a pochybil, když výslovně účastníky nepoučil o tom, že mohou proti protokolu podat námitky, třebaže povinností správních orgánů je poskytovat účastníkům poučení o jejich právech a povinnostech (srov. § 4 odst. 2 správního řádu), nicméně stavební úřad umožnil účastníkům, aby se k protokolu vyjádřili, přičemž pro posuzování podání účastníků je rozhodující jejich obsah. Proto pokud stavební úřad vyzval účastníky, aby se vyjádřili k podkladům rozhodnutí, mezi kterými výslovně uvedl i záznam z místního šetření, bylo by možné následné vyjádření účastníka řízení považovat za námitky proti protokolu. Stavební úřad tak v konečném důsledku nezbavil účastníky možnosti podat v řízení v prvním stupni námitky proti protokolu, a nezkrátil je tak na jejich právech způsobem, který by mohl být napraven až prostřednictvím § 82 odst. 4 správního řádu, tj. v průběhu odvolacího řízení.
72. Odvolací řízení je přitom ovládáno zásadou koncentrace řízení, která vychází z toho, že správní řízení se má odehrávat zásadně před správním orgánem prvního stupně. V odvolacím řízení tak nelze přihlížet k novým skutečnostem nebo návrhům na provedení nových důkazů, pokud mohly být uplatněny již v řízení před správním orgánem I. stupně. Žalobce mohl uplatnit námitky proti protokolu z místního šetření v průběhu řízení v prvním stupni v návaznosti na výzvu stavebního úřadu podle § 36 odst. 3 správního řádu, a proto byl postup žalovaného správný, když vyhodnotil námitky proti protokolu jako opožděné, tedy uplatněné po koncentraci řízení, a když se nimi věcně nezabýval. Napadené rozhodnutí tak není v této části nepřezkoumatelné.
73. Zdejší soud pak dále poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 11. 2020, č. j. 75 A 12/2018-39, kde bylo dovozeno, že podle § 18 odst. 3 správního řádu správní orgán není povinen doslovně protokolovat výpovědi účastníků řízení či dalších osob participujících na řízení, ale toliko do protokolu zaznamenat průběh předmětných úkonů. Žalobce přitom v odvolání namítal, že nebyla zaprotokolována některá vyjádření osob zúčastněných na místním šetření. Správní orgán I. stupně ve vyjádření k podanému odvolání uvedl, že žalobcem citovaná vyjádření se nevztahují k předmětu řízení, a proto nebyla ani protokolována. Jestliže tedy měl správní orgán I. stupně za to, že vyjádření účastníků místního šetření, resp. ústního jednání nesouviselo s projednávanou věcí, nebyl povinen tuto část vyjádření do protokolu zaznamenávat. Žalobce pak sice mohl uplatnit námitky proti protokolu, ovšem neměl nárok na doplnění doslovných výpovědí jednotlivých účastníků.
74. Nad rámec výše uvedeného soud poukazuje na to, že protokol je veřejnou listinou, v souladu s presumpcí správnosti veřejných listin je třeba jeho obsah považovat za pravdivý, není-li dokázán opak. Presumovaná pravdivost obsahu se ovšem vztahuje pouze k zachycenému průběhu procesního úkonu správního orgánu, tj. například k údajům o tom, kdo byl jednání přítomen, jakého poučení se mu dostalo, jaké mu byly kladeny otázky nebo jak na ně bylo odpovězeno. Neosvědčuje však pravdivost samotných tvrzení, které při jednání zúčastněné

osoby uvedou (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2017, č. j. 7 As 146/2016-29). Odvolání žalobce, které obsahovalo i námitky proti protokolu, bylo zasláno ostatním účastníkům řízení, včetně těch, kteří se účastnili místního šetření. Žalobce v odvolání vysloveně apeloval na to, aby toto vyjádření bylo poskytnuto právě i ostatním účastníkům místního šetření. Ovšem žádný z účastníků řízení se nijak k námitce žalobce ohledně nedostatků protokolu nevyjádřil. Žádný z účastníků, jehož vyjádření v průběhu místního šetření mělo být opomenuto, se k vyjádření žalobce nepřipojil a nepoukazoval na to, že by uvedl podstatné skutečnosti, které nejsou v protokolu zaznamenány. Navíc soud poukazuje na to, že vyjádření, která byla dle žalobce v protokolu opomenuta a která žalobce rekapituloval, obsahovala toliko vyjádření motivace (ne)užívání vodovodu občany obce, případně historii budování vodovodu v dané části ulice. Nešlo o vyjádření, která by se vztahovala ke skutečnostem, jež mohla být předmětem místního šetření. Zjišťování motivace obyvatel obce k (ne)připojení na vodovod nesouvisí se zjišťováním poměrů na pozemku, na kterém by měl být vodovod budován, tedy např. zjišťování sklonu pozemku, podloží apod.

75. Znovu je tak třeba zdůraznit, že místní šetření se konalo za účelem zjišťování poměrů na pozemcích žalobce, resp. stavu vodovodu na jeho pozemcích, což nemá přímou souvislost s předmětem řízení, resp. s rozsahem práv žalobce, která mohl v daném řízení uplatňovat. Tvzení žalobce, že na jeho pozemcích není vodovod funkční (což by se mohlo dotknout jeho práv, jestliže by se jednalo o takovou nefunkčnost, že by zprovozněním sporné stavby nepodmíněné předchozím odstraněním závad na řadu v pozemku žalobce, bezprostředně hrozilo poškození žalobcova pozemku prosakováním či výtokem vody), přitom bylo vyvráceno, a to nikoli při místním šetření, ale na základě vyjádření VKM ze dne 23. 7. 2021, se kterým byl žalobce seznámen.
76. Dle žalobce měla v protokolu chybět vyjádření obce Ruda, stavebníka a žalobce. Žalobce v námitkách proti protokolu, které byly součástí odvolání, předeštel stručný obsah těchto vyjádření. Obec Ruda měla ve vyjádření popsat okolnosti vzniku vodovodu, ukončení jeho činnosti v roce 2003 a výstavby hydrantu před domem žalobce (neboť vlastník pozemku p. č. XC tehdy nesouhlasil s obnovením vodovodu přes jeho pozemek). Stavebník měl ve vyjádření uvést, že vlastníci bytových jednotek neměli v roce 2003 zájem o připojení na veřejný vodovod a od roku 2003 nebyl vodovod pro kolaudovaný (ani jiný) účel používán. Stavebník měl rovněž potvrdit, že vodovod je vybudován proto, že vlastník pozemku p. č. XC nesouhlasí s obnovením činnosti. Tato vyjádření však pouze rekapituluji skutkový stav, který žalobce ani správní orgány nerozporují. Nejedná se o skutečnosti, které by mohl stavební úřad zjistit toliko prostřednictvím místního šetření (jeho podstatou je totiž důkaz ohledáním ve smyslu § 54 správního řádu). Místní šetření (ohledání) slouží ke zjištění místních poměrů a podmínek, tj. nejedná se primárně o prostředek ke zjišťování stanovisek a vyjádření účastníků řízení. *„Ohledání je jeden z nejbezpečnějších důkazů umožňujících správnímu orgánu, aby si mohl na základě vlastního pozorování a přímého srovnání zjištěných skutečností s výsledky dosavadního šetření učinit potřebné závěry pro rozhodnutí. O ohledání jako o každém jiném důkazu musí být sepsán protokol, v něm musí být provedený předmět ohledání popsán, popř. se pořídí jeho náčrt, nebo fotodokumentace. Účastníci řízení musí být k ohledání přizváni, mají právo klást otázky svědkům, popř. znalcům, jsou-li přítomni“* (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2005, č. j. 5 As 38/2004-74, nebo ze dne 20. 11. 2014, č. j. 2 As 69/2014-57.) Žalobcem namítané nedostatky protokolu se tak netýkají skutečností, které by bylo možné zjistit právě (jen) prostřednictvím místního šetření. Žalobce neuplatnil (kromě námitky absence podpisu, která směřuje ke splnění formálních náležitostí protokolu) žádnou námitku, která by směřovala k nesprávnému zaznamenání podstatných skutečností

zjišťovaných prostřednictvím místního šetření. Důvod výstavby vodovodu (kvůli údajnému nesouhlasu vlastníka pozemku p. č. XC) není pro posouzení věci rozhodný. Stavební úřad tedy nepochybil, pokud tato vyjádření účastníků místního šetření nezaznamenal do protokolu, neboť by to bylo nadbytečné.

77. Co se týče vyjádření žalobce, že během místního šetření uvedl okolnosti rekonstrukce v roce 2003 a navrhl důkaz připojením spisu týkajícího se této rekonstrukce, tak těmito námitkami se žalovaný jako námitkami odvolacími zabýval na str. 13 a 15 napadeného rozhodnutí.
78. Soud zároveň přisvědčuje žalovanému, že žalobce měl možnost uplatnit námitky proti protokolu z místního šetření dříve než v odvolání. Jak vyplývá ze správního spisu, dne 28. 7. 2021 stavební úřad poučil žalobce o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí (mj. s protokolem z místního šetření a vyjádření společnosti VKM). Ostatně žalobce na toto sdělení stavebního úřadu reagoval a ve vyjádření ze dne 10. 8. 2021 uplatnil námitky k vyjádření společnosti VKM. Žalobce v této fázi řízení mohl využít možnosti seznámit se s obsahem protokolu a případně uplatnit námitky.
79. Stejně tak lze přisvědčit žalovanému v tom, že nepodepsání protokolu nemělo podstatný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Podpis protokolu je sice jeho náležitostí podle § 18 odst. 3 správního řádu, avšak jeho prostřednictvím zjišťuje správní orgán stanovisko účastníků k průběhu místního šetření a jeho protokolaci. Pokud umožní správní orgán účastníkům vyjádřit své stanovisko i jinak než prostřednictvím podpisu, nemá absence podpisu (nikoli z důvodu jeho odepření účastníkem) vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalobce se mohl seznámit s obsahem protokolu z místního šetření již před vydáním prvostupňového rozhodnutí. Není tedy zřejmé, jaká veřejná subjektivní práva žalobce byla postupem stavebního úřadu dotčena.
80. K námitce, že stavební úřad neoznačil některé listiny jako podklady rozhodnutí a tyto listiny nejsou ani obsahem spisu, žalovaný uvedl, že podklady, které stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí cituje, jsou součástí správního spisu a jsou citovány v dalších podkladech pro vydání rozhodnutí na str. 14 prvostupňového rozhodnutí. V napadeném rozhodnutí na str. 10 až 12 je rovněž uveden soupis pokladů ve správním spisu, jehož součástí je i rozhodnutí o povolení stavby z roku 1991, kolaudační rozhodnutí z roku 1992, souhlas matky žalobce s realizací stavby vodovodu z roku 1991, 5. strana technické zprávy k umístění vodovodu na pozemku žalobce, podélný profil a kladečský plán vodovodu. Soud ověřil, že tyto listiny jsou skutečně součástí správního spisu (srov. bod 36 tohoto rozsudku). Tato žalobní námitka tudíž není důvodná.
81. K návrhu důkazu připojením spisu Okresního úřadu Rakovník sp. zn. 235-149/92 stavební úřad uvedl, že vodovod na žalobcově pozemku není předmětem tohoto řízení, a proto nebyl tento spis podkladem rozhodnutí. Stavební úřad si vyžádal spis z archivu pouze pro žalobce, který v předchozím vyjádření uváděl, že se prodloužený vodovod má napojovat na nepovolený vodovod na jeho pozemku. K návrhu důkazu připojením spisu Městského úřadu Nové Strašecí, sp. zn. 3074/332/03/Či, týkajícího se rekonstrukce staveb na pozemcích žalobce, žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že spis nebyl potřebný pro řízení o povolení sporné stavby prodloužení vodovodu. Společné územní a stavební povolení úprav rodinného domu nelze interpretovat jako rozhodnutí dle § 23 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, kterým se nahrazuje souhlas vlastníka vodovodu. Obecný stavební úřad není věcně příslušným správním orgánem k udělení souhlasu podle

§ 23 odst. 5, tím je podle § 23 odst. 4 vodoprávní úřad. K námitkám týkajícím se rekonstrukce staveb a změny poměrů na pozemcích žalobce žalovaný uvedl, že v kolaudačním rozhodnutí ze dne 27. 11. 2003, které žalobce předložil, jsou uvedeny pouze stavební úpravy v přízemí rodinného domu č. p. X, vybudování kanceláře a skladu v podkroví, ZTI, el. přímotopné vytápění, přestavba stávající stodoly na dílnu a dřevník, pergola a oplocení pozemku. Žádné nové podzemní stavby budované v ochranném pásmu vodovodního řadu nejsou v kolaudačním rozhodnutí zmiňovány. Kolaudační rozhodnutí tak nedokládá žalobcem zmiňované povolení či užívání podzemních kolektorů tepelného čerpadla, systému drenáží a jímek odvodňujících stavby.

82. Správní orgány se tedy k návrhům na připojení obou spisů vyjádřily a uvedly důvody, proč nejsou pro posouzení sporné stavby prodloužení vodovodu potřebné. Žalobce v žalobě s konkrétními důvody nepřipojení uvedených spisů k projednávané věci nijak nepolemizuje, pouze označuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Napadené rozhodnutí ovšem v této části nepřezkoumatelné není, když konkrétní důvody nepřipojení označených spisů uvádí. Soud k tomu nad rámec uplatněných žalobních bodů konstatuje, že se ztotožňuje i se závěrem žalovaného, že se označené spisy netýkaly předmětu řízení, a proto by bylo jejich připojení nadbytečné. Skutečnosti, které by mohly být zjištěny z připojených spisů, by nebyly relevantní pro případné vypořádání námitek, které by mohl žalobce v řízení uplatnit (srov. body 45 až 53 tohoto rozsudku).
83. K námitkám, ve kterých žalobce poukazoval na technický stav vodovodu na jeho pozemku a dobrou víru v nezasahování do jeho pozemku v souvislosti s provozem (opravami) vodovodu žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že dle sdělení společnosti VKM byl vodovod na žalobcově pozemku odzkoušen a je plně funkční. Proto stavební úřad správně posoudil, že je sporná stavba v souladu s požadavky na napojení na technickou infrastrukturu i podmínkami dotčených ochranných a bezpečnostních pásem a současně ověřil účinky budoucího užívání sporné stavby. K obecným zásadám správního řízení a žalobcově dobré víře uvedl, že stavební úřad správně uvedl, že námitky žalobce o opravě vodovodu se přímo netýkaly projednávané věci, tj. prodloužení vodovodu. O vodovodu na žalobcově pozemku bylo pravomocně rozhodnuto, stavební úřad nemůže po více než 30 letech toto rozhodnutí zpochybňovat.
84. Soud dospěl k závěru, že se žalovaný dostatečně vypořádal s argumentací žalobce uplatněnou podle § 94o stavebního zákona, když uvedl, proč nejsou námitky žalobce důvodné (s odkazem na přesah předmětu řízení). Pouhý nesouhlas se závěry správního orgánu nezakládá nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí.
85. K námitkám týkajícím se ochranného pásma stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že každý vodovod a kanalizace pro veřejnou potřebu má ochranné pásmo, ve kterém nemají být umísťovány žádné stavby, které by znemožnily opravu vodovodu či kanalizace. Jak vyplývá z projektové dokumentace stávajícího vodovodu, celá část vodovodu na pozemku st. p. č. XA je mimo kontrolní šachtu uložena v ocelové chráničce. Stavební úřad pak odkázal na § 23 zákona o vodovodech a kanalizacích, který stanovuje podmínky vymezení ochranného pásma vodovodních řadů a kanalizačních stok, a uvedl, že žalobce při provádění staveb na pozemku st. p. č. XA při rekonstrukci buď dodržel ochranné pásmo, nebo mu vlastník či provozovatel vodovodu udělil písemný souhlas k provedení staveb v ochranném pásmu. Souhlas by přitom žalobci nemohl udělit, pokud by stavby omezily přístup k vodovodnímu řadu nebo by mohly ohrozit technický stav či plynulost

provozování vodovodu. Možnost případné budoucí opravy stávajícího provozovaného a plně funkčního vodovodního řadu není předběžnou otázkou pro povolovaný záměr.

86. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že souhlasí s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí. Podle § 23 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích může výjimku z ochranného pásma povolit v odůvodněných případech vodoprávní úřad. Vodoprávní úřad věděl o umístění rodinného domu při povolování vodovodu na pozemku st. p. č. XA a s ohledem na technické možnosti povolil stavbu vodovodního řadu. Žalovaný k tomu dále uvedl, že provozování vodovodu bude i v budoucnu zachováno, a citoval § 23 odst. 5 písm. a), odst. 6, 7 a 8 a § 7 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích.
87. Soud k tomu doplňuje, že ani tato námitka žalobce nesplňuje podmínky § 94n odst. 3 stavebního zákona, neboť přesahuje možné dotčení práv žalobce v důsledku sporné stavby. Jak soud uvedl shora, správní orgán v takovém případě k námitkám žalobce nepřihlédne a uvede důvody, proč se netýkají předmětu řízení. To správní orgány správně učinily. Uvedly, že tyto námitky se netýkají povolovaného prodloužení vodovodního řadu a že vodovod na pozemku žalobce byl řádně povolen a zkolaudován v 90. letech, přičemž žalobce dovozuje zásah do svých práv nikoli v důsledku prodlouženého vodovodu (sporné stavby), ale v důsledku již povoleného a realizovaného vodovodu na jeho pozemku. Dále uvedly, že prodloužení a napojení na vodovod bude provedeno na pozemku sousedícím s pozemkem žalobce. Soud přisvědčuje správním orgánům, že otázka již povolených staveb na pozemcích žalobce a dodržení ochranného pásma vodovodu na pozemku žalobce nejsou předmětem tohoto řízení. Již v 90. letech se mělo řešit splnění podmínek ochranného pásma kvůli umístění rodinného domu žalobce. Stejně tak dodržení ochranného pásma vodovodu se mělo řešit při povolení rekonstrukce staveb na pozemcích žalobce v letech 2002 a 2003. Přestože správní orgány nemusely námitky žalobce vypořádat věcně, k jeho argumentaci týkající se ochranného pásma vodovodu se přesto vyjádřily.
88. K návrhu žalobce na provedení opakovaného místního šetření či ústního jednání stavební úřad uvedl, že po rozvolnění opatření v souvislosti s pandemií covid-19 provedl místní šetření. Zároveň uvedl, že nová část vodovodu je na veřejně přístupných pozemcích. Sousedních pozemků se sporná stavba dotkne pouze nepřímo – hlukem a dočasnou prašností kvůli provádění stavby. Žalobce je proto účastníkem podle § 94k písm. e) stavebního zákona, tj. jako vlastník sousedního pozemku, nikoliv podle § 94k písm. c) a d) stavebního zákona. Účelem ústního jednání a místního šetření není projednávání soukromoprávních záležitostí žalobce. Dále uvedl, že je bezpředmětné nařizovat ústní jednání či místní šetření za povinné účasti společnosti VKM. Společnost VKM se za provozovatele vodovodu (společnost Středočeské vodárny) vyjádřila k námitkám žalobce dne 23. 7. 2021.
89. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že opakované místní šetření nebylo potřebné, protože stavební úřad vycházel z dostatečných podkladů. Stavební úřad postupoval hospodárně podle § 6 odst. 2 správního řádu. Žalovaný dále odkázal na § 59a zákona o vodách.
90. Jak již soud uvedl shora, rozhodnutí správních orgánů tvoří jeden celek a mohou se argumentačně doplňovat. Odůvodnění správních orgánů ve svém souhrnu soud považuje za dostatečné. Společnost VKM se k námitkám žalobce vyjádřila dne 23. 7. 2021 a k odvolacím námitkám se vyjádřila dne 25. 11. 2021. Přitom nenastal důvod pro opakované místní šetření či ústní jednání. Žalobce přitom nepřednesl relevantní důvody pro opakování místního šetření; opakování místního šetření se domáhal toliko z důvodu ochrany veřejného zájmu.

Žalobce ovšem nebyl oprávněn ve správním řízení uplatňovat námitky ve vztahu k veřejnému zájmu. Žalobce mohl činit podání (námitky) toliko ve vztahu k přímému dotčení jeho práv v souvislosti se spornou stavbou. Případné zmaření investice nebo nerealizovatelnost sporné stavby se jeho práv nijak nedotýká.

91. Napadené rozhodnutí je tedy přezkoumatelné, neboť se žalovaný vyjádřil ke všem žalobcem uplatněným námitkám, případně vysvětlil, proč se jimi věcně nezabýval.

Nezákonnost

92. Dále se soud zabýval tvrzenou nezákonností napadeného rozhodnutí. Pro posouzení těchto námitek jsou stěžejní obecná východiska soudního přezkumu uvedená v bodech 45 až 53 tohoto rozsudku.
93. Za prvé žalobce namítl, že v roce 1992 byl na jeho pozemku vodovod povolen pro jiný účel, který zanikl v roce 2003. Tato část vodovodu nebyla zahrnuta do veřejného vodovodu v roce 2003. Vodovod není zahrnut ani v tomto řízení. Bude tak v právním vakuu. Správní orgány tedy špatně posoudily veřejnoprávní povahu vodovodu.
94. Tomuto výkladu nelze přisvědčit. Jak vyplývá z projektové dokumentace (z kladečského plánu, výňatku z technické zprávy a ostatně i ze souhlasu původní vlastnice pozemku), vodovod na pozemku p. č. XA byl součástí rozhodnutí o povolení stavby z roku 1991 a kolaudačního rozhodnutí z roku 1992. Účelem bylo zásobování občanů pitnou vodou. Rozhodnutí o povolení stavby z roku 1991, kolaudační rozhodnutí z roku 1992 ani jiné podklady k výstavbě vodovodu v 90. letech založené ve správním spisu nestanovily, jakým směrem by voda měla téct (srov. bod 36 tohoto rozsudku). I pokud by však směr toku vody stanoven byl, změna směru toku by neznamenal jiný účel užívání vodovodu. Účelem vodovodu je ze své podstaty vždy vedení vody (zásobování vodou). Současně žalobce ani netvrdil, jak by změna směru toku vody mohla zasáhnout do jeho veřejných subjektivních práv, přičemž lze důvodně očekávat, že taková změna není na pozemku, pod jehož povrchem se nachází vodovodní řad, vůbec postřehnutelná. Napadené rozhodnutí nic nemění na tom, že na jeho pozemku již je vybudovaný a funkční (byť po určitou dobu nevyužívaný) vodovod. Skutečnost, že od roku 2003 nebyl vodovod využíván, neznamená, že by zanikl účel či platnost pravomocných rozhodnutí. Na rozdíl od územního či stavebního povolení [srov. § 93 odst. 1 a § 115 odst. 4 stavebního zákona a § 40 odst. 1 a § 67 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2006] není kolaudační rozhodnutí omezeno dobou platnosti. A navíc společnost VKM ve svém vyjádření uvedla, že vodovod je funkční, čímž je vyloučen i zásah do části vodovodu na pozemcích žalobce např. z důvodu nutné rekonstrukce (zprovoznění případně nefunkčních částí).
95. Za druhé žalobce namítl, že správní orgány posoudily možnosti napojení na technickou infrastrukturu a vliv budoucího užívání sporné stavby v rozporu s § 94o odst. 1 písm. b) a odst. 3 stavebního zákona. Dle žalobce je pro posouzení prodloužení vodovodu zásadní, že stavby povolené na jeho pozemcích v rámci rekonstrukce v letech 2002 a 2003 brání případným budoucím opravám vodovodu.
96. Podle § 94o odst. 1 písm. b) stavebního zákona platí, že ve společném územním a stavebním řízení stavební úřad posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s požadavky na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem.

97. Žalovaný odkázal na vyjádření VKM ze dne 23. 7. 2021, podle kterého byl vodovod (včetně vodovodu na pozemku žalobce) odzkoušen a je plně funkční. Prodloužený vodovod bude napojen prostřednictvím hydrantu na pozemku p. č. XC. Sporná stavba je tedy podle žalovaného v souladu s požadavky na napojení na technickou infrastrukturu, a spornou stavbu tak lze napojit na technickou infrastrukturu. Žalovaný tak posoudil možnost napojení sporné stavby na technickou infrastrukturu podle § 94o odst. 1 písm. b) stavebního zákona a ze správního spisu nevyplývají skutečnosti, které by svědčily o tom, že toto napojení není možné. Žalobce nijak s argumentací žalovaného nepolemizuje, toliko namítá, že žalovaný jeho námitku zcela pominul. Z výše uvedeného je přitom patrné, že se žalovaný námitkou žalobce zabýval. V této části tak není rozhodnutí nepřezkoumatelné a zároveň není ani nezákonné, neboť nebylo prokázáno, že by byly závěry žalovaného ohledně splnění podmínek podle § 94o stavebního zákona v rozporu se skutkovým stavem.
98. Žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí namítal, že měly být vyhodnoceny účinky budoucího užívání celé stavby, nikoli jen prodlužované části, neboť původní účel užívání vodovodu na pozemku žalobce jeho dočasným neužíváním zanikl.
99. Podle § 94o odst. 3 stavebního zákona platí, že stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.
100. Žalovaný v napadeném rozhodnutí opakovaně uváděl, že účel užívání vodovodu na pozemku žalobce jeho dočasným neužíváním nezanikl. Účelem užívání je zásobování obyvatel vodou a na tento účel nemá případné prodloužení vliv. Tímto tedy žalovaný vyvracel argument žalobce, že by měly být podle § 94o odst. 3 stavebního zákona ověřeny účinky budoucího užívání sporné stavby i v rozsahu vodovodu na pozemcích žalobce.
101. Ohledně vlastního posouzení účinků budoucího užívání stavby pak soud obecně konstatuje, že tyto účinky mohou být představovány například nadlimitní hlukovou zátěží při užívání stavby v důsledku zvýšené dopravy, nebo znečištěním ovzduší, ionizujícím zařízením atd. K tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. 8. 2014, č. j. 30 A 14/2013-147, ve kterém uvedl, že „[v] územním řízení, ale i ve stavebním řízení je zkoumán vliv stavby na její okolí a důsledky její budoucí existence a provozu na něj. Svědčí o tom náležitosti projektové dokumentace ke stavebnímu povolení podle vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ať již ve znění platném v době vydání územního rozhodnutí (zde rok 2012), kdy musela mimo jiné obsahovat zhodnocení vlivu stavby na životní prostředí a řešení jeho ochrany, specifikaci vlivu stavby na okolní pozemky a stavby, řešení ochrany stavby před negativními účinky provádění stavby a po jejím dokončení, resp. jejich minimalizace, ochranu proti hluku, musel v ní být stanoven účel, funkce, kapacita a hlavní technické parametry technologického zařízení, popis technologie výroby atd., nebo po 29. 3. 2013 (den, kdy nabyla účinnosti poslední novelizace uvedené vyhlášky).“
102. Stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí uvedl, že budoucí užívání sporné stavby nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život nebo zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí. Dále uvedl, že provedení vodovodu je možné, neboť předmětným záměrem nedojde ke zhoršení chemického stavu a ekologického potenciálu dotčeného útvaru povrchových vod a chemického stavu a kvantitativního stavu útvaru podzemních vod a nebude znemožněno dosažení jejich dobrého stavu. Dále také doplnil, že se námitky žalobce netýkají projednávaného záměru, ale vodovodního řádu na pozemku žalobce. Žalobce pak v odvolání nepolemizoval s vlastním posouzením účinků budoucího užívání sporné stavby, ale rozporoval, že do tohoto posouzení měla být zahrnuta i část vodovodu na jeho pozemku,

čemuž ovšem žalovaný nedal za pravdu, neboť shodně se stavebním úřadem vyhodnotil, že se námitky netýkají předmětu řízení, ale části stavby, která již byla povolena a umístěna, přičemž dočasným neužíváním stavby nedošlo ke ztrátě účelu, pro který byl vodovod kolaudován.

103. Soud se se závěry správních orgánů ztotožňuje. Výkonem napadeného rozhodnutí dojde toliko k napojení prodlouženého vodovodu na již existující vodovodní potrubí. Sporná stavba prodlouženého vodovodu má být realizována mimo pozemky žalobce. Ostatně ani žalobce v žalobě netvrdí, že by již v rámci realizace sporné stavby mělo dojít ke vzniku škody na jeho majetku (např. vjezdem techniky na jeho pozemky). Sám žalobce uvádí, že až v budoucnu (v horizontu desetiletí) hrozí, že bude nezbytné zajistit výměnu případně opravu části vodovodního potrubí, která se nachází na pozemku žalobce. Toto riziko zde existovalo vždy a právní předchůdkyně žalobce na sebe (a následné vlastníky) toto riziko udělením souhlasu se stavbou dobrovolně vzala. Ačkoli doplnění vodovodní sítě propojené se stávajícím potrubím může představovat vyšší zatížení vodovodní sítě, tak případná potřeba opravy či údržby stávajícího vodovodního potrubí je důsledkem pravomocných rozhodnutí z 90. let (a jejich tvrzená ztížená realizace pravomocnými rozhodnutími z let 2002 a 2003), na základě kterých byla stavba na pozemku žalobce realizována, nikoliv důsledkem napadeného rozhodnutí, na základě kterého dojde k realizaci vodovodu na jiných pozemcích. Správní orgány řádně vyhodnotily účinky budoucího užívání sporné stavby.
104. Za třetí žalobce namítl, že realizace vodovodu na pozemku st. p. č. XA není v souladu s projektovou dokumentací z roku 1991.
105. Přestože i tato námitka přesahovala možný rozsah námitky uplatňované podle § 94n stavebního zákona, správní orgány se k ní vyjádřily (srov. body 60, 61, 85 a 86 tohoto rozsudku). K ocelové chrániče na žalobcově pozemku žalovaný odkázal na kolaudační rozhodnutí z roku 1992, podle kterého byla stavba vodovodu provedena podle schválené projektové dokumentace a byly splněny podmínky vydaného povolení stavby z roku 1991. Vodovod na žalobcově pozemku by tedy měl být uložen v ocelové chrániče DN X. Účastníkem kolaudačního řízení byla i předchozí vlastnice žalobcova pozemku. Pokud měla pochybnosti o řádné výstavbě vodovodu, mohla se proti kolaudačnímu rozhodnutí odvolat. Kolaudační rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 9. 1992. Proto nyní nelze zpochybňovat uložení vodovodního potrubí do ocelové chráničky.
106. Soud znovu opakuje, že uplatněná námitka přesahuje předmět řízení, neboť se vztahuje k technickému provedení vodovodu na pozemku žalobce, nikoli k dopadům prodloužení vodovodu (sporné stavby) do práv žalobce. Jak vyplývá z podkladů ve správním spisu (tyto skutečnosti žalobce ostatně ani nerozporuje), bývalá vlastnice pozemku p. č. XA souhlasila v roce 1991 s vedením vodovodu a kanalizace přes její pozemek. Výstavba kanalizace a vodovodu (včetně vodovodu na pozemku st. p. č. XA) byla povolena v roce 1991. Dle projektové dokumentace stavba řešila hromadné zásobování občanů pitnou vodou a umístění kanalizace v návaznosti na již vybudovanou ČOV pro bytové jednotky LZ L. (tj. bytové jednotky, jejichž vlastníci jsou nyní sdružení v osobě stavebníka). Užívání vodovodu a kanalizace bylo povoleno kolaudačním rozhodnutím z roku 1992. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že stavba byla provedena podle schválené projektové dokumentace a byly splněny podmínky stavebního povolení. Součástí spisu je rovněž výňatek z kopie kladečského plánu vodovodu a kanalizace, ze kterého je patrná trasa vodovodu. Součástí je rovněž technická zpráva k umístění a provedení vodovodu, včetně popisu umístění vodovodu na pozemku žalobce. Skutečnost, že tato část vodovodu nebyla

od roku 2003 využívána, nic nemění na tom, že výstavba a užívání vodovodu byly řádně povoleny již v 90. letech.

107. Společnost VKM ve vyjádření ze dne 23. 7. 2021 potvrdila funkčnost vodovodu, včetně vodovodu na pozemku žalobce. Pokud má žalobce pochybnosti o řádném provedení vodovodu na jeho pozemku, není řízení o povolení prodloužení vodovodu tím správním řízením, ve kterém by mohl tento problém řešit (žalobce svá tvrzení nadto ničím nedokládá). Judikatura opakovaně dovodila, že pro vlastníka nemovitosti mají dopad důsledky procesní pasivity právního předchůdce v řízeních či jiných postupech upravených stavebním zákonem (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 2. 10. 2018, sp. zn. III. ÚS 3078/18, bod 16, rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2020, č. j. 10 As 169/2019-38, bod 14, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18. 2. 2021, č. j. 30 A 15/2019-107, č. 4194/2021 Sb. NSS, bod 12). Proto pokud má žalobce pochybnosti o správnosti provedení stavby vodovodu na jeho pozemku a nebyly-li tyto pochybnosti uplatněny v průběhu kolaudace vodovodu, mohl by žalobce toliko podat podnět k zahájení řízení o odstranění stavby (v části, která by měla být provedena v rozporu se schválenou projektovou dokumentací).
108. Za čtvrté se žalobce ohradil proti závěrům stavebního úřadu, že jeho rodinný dům by měl být napojen přes tuto část vodovodu na veřejný vodovod.
109. Tato námitka opět nijak nesouvisí s přímými důsledky předmětu řízení o povolení sporné stavby do práv žalobce, tj. s prodloužením vodovodu. S prodloužením vodovodu nijak nesouvisí, jestli žalobce vodovod na svém pozemku užívá či nikoli. Žalovaný zároveň korigoval nesprávné vyjádření stavebního úřadu a v napadeném rozhodnutí uvedl, že v podmínce č. 6 souhlasu předchozí vlastnice pozemku st. p. č. XA je uvedeno, že jí bude umožněno napojení na vodovod. Z této podmínky mohl stavební úřad usuzovat, že nemovitost na pozemku st. p. č. XA byla na vodovodní řad skutečně napojena. Stavební úřad není věcně příslušným správním orgánem k povolování přípojek, proto mohl v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvést tuto nepřesnost. Tato nepřesnost však nemá vliv na rozhodnutí ve věci samé. Žalovaný jednak přiléhavě korigoval vyjádření stavebního úřadu a jednak také platí, že námitka svým rozsahem přesahovala možné dotčení práv žalobce ve smyslu § 94n stavebního zákona, proto by se jí ani žalovaný nemusel věcně zabývat a postačovalo by vysvětlení, proč není námitka s ohledem na svůj předmět přípustná. Soud zároveň přisvědčuje žalovanému, že tato nesprávná informace stavebního úřadu o (ne)užívání vodovodu na pozemcích žalobce nezakládá nezákonnost rozhodnutí správních orgánů.
110. Pátý žalobní bod k otázce doručování napadeného rozhodnutí uplatněný v doplnění žaloby je sice včasný (srov. body 26 až 29 tohoto rozsudku), není však důvodný. Jak již soud uvedl v bodě 27 tohoto rozsudku, doručování do datové schránky jiného oborového určení není zcela vyloučeno. Nemůže však nastat fikce doručení a písemnost je doručena až faktickým přihlášením osoby do datové schránky. Napadené rozhodnutí tak nabylo právní moci až dne 10. 3. 2022. Žalovaný tedy sice vyznačil právní moc a vykonatelnost napadeného rozhodnutí chybně, avšak tato vada nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
111. Správní soud není vázán vyznačenou právní mocí a vykonatelností a pro účely soudního řízení si je posuzuje samostatně. Proto není zřejmé (a ani žalobce to nijak netvrdí), jak by špatně vyznačená doložka právní moci a vykonatelnosti zasáhla do jeho veřejných subjektivních práv. K nápravě nesprávně vyznačené doložky právní moci slouží postup podle § 75 odst. 3 správního řádu.

112. Dále žalobce nad rámec uplatněných žalobních bodů uvedl, že se nabízel i jiný způsob připojení na vodovod, ovšem s ohledem na výše opakovaně vymezený rozsah možných námitek žalobce proti napadenému rozhodnutí soud konstatuje, že se nemůže v nynějším řízení jakkoli zabývat posouzením vhodnosti způsobu napojení na veřejný vodovod. Předmětem řízení o povolení sporné stavby bylo pouze stavebníkem zvolené řešení a případné posouzení variant by připadalo v úvahu tehdy, zasahovalo-li by zvolené řešení přímo do práv konkrétní osoby a ta by v průběhu správního řízení namítala nevyužitou možnost alternativního (z hlediska jejích práv šetrnějšího) řešení vedení vodovodu. Taková situace ale v projednávané věci nenastala.
113. Žalobce se dále ohrazoval proti tvrzením žalovaného rekapitulovaným v usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Tyto námitky nepředstavovaly nový návrh na přiznání odkladného účinku žalobce, o kterém by soud znovu rozhodoval. Zároveň nebyly jakkoli relevantní ve vztahu k projednávané žalobě, neboť pro rozhodnutí ve věci není podstatné, jestli bytové domy, ke kterým má být vodovod prodloužen, jsou již postaveny nebo by měly být teprve postaveny.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

114. Vzhledem k tomu, že uplatněné žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námitek, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
115. Žalobcem navržené důkazy svědeckými výpověďmi soud neprovedl pro nadbytečnost, jelikož všechny rozhodné skutečnosti pro posouzení věci byly zjištěny ze správního spisu. Další navržené důkazy jsou součástí správního spisu, jehož obsahem se dokazování neprovádí.
116. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.
117. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádnou povinnost a nejsou zde ani žádné důvody hodné zřetele, pro něž by bylo namíste jí přiznat náhradu nákladů řízení. Proto jí náhrada nákladů řízení nepřisluší (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. listopadu 2023

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu